

KAKO MALA DJECA RJEŠAVAJU PROBLEMSKE SITUACIJE?

pišu: Laura Segatti, Judy Brown-DuPaul i Tracy L.Keyes; Young Children, September '03
prevela i adaptirala: Majda Tomicić

Odgajatelji rado priznaju znatljivost male djece i njihovu sposobnost korištenja igračaka i opreme u grupi na najrazličitije neočekivane načine. Jedan jasličar može gurati čekić u šalicu ili košaru u šešir. Drugi može stati na kamiončić da bi dohvatio igračku ili dovući stolicu da bi dohvatio slikovnicu s police. Većina odgajatelja prepoznaće djece inovacije kao znakove koji upućuju na to da djece koriste svoje vještine razmišljanja u rješavanju problema.

Vještine razmišljanja su ključne komponente u rješavanju problema. Church donosi opis rješavanja problema: *Rješavanje problema je zaista proces razmišljanja koji uključuje još dvije važne vještine - kreativno mišljenje – sposobnost da se pronađe drukčiji način rješenja problema, kreiranje novih ideja i korištenje materijala na nove načine ... i kritičko mišljenje ... sposobnost da se cijeli problem ili ideja razmotri u dijelovima* (1993). Spivak, Platt i Shure (1976) u svom klasičnom djelu opisuju rješavanje problema kao zbirku vještina, a ne kao jedinstvenu sposobnost. Oni vjeruju da sadržaj rješavanja problema uključuje: 1. analiziranje situacije zbog određivanja mogućih problema, 2. oliju ideja o svim vrstama mogućih rješenja, 3. predviđanje koraka za rješavanje problema i 4. očekivanje posljedica navedenih odluka.

Da bi postala uspješni rješavači problema, djece trebaju biti znatljelna, dosljedna i fleksibilna u svojem razmišljanju. Ona moraju stremiti ka ostvarenju cilja i biti sigurna u svoju sposobnost da doskoči situaciji. Mreža Koristi i vještine u problemskim situacijama naglašava neke koristi i neke vještine koje se javljaju kod rješavanja problemskih situacija, a možete je pogledati na stranici broj 7.

Spontano rješavanje problema

Vrlo mala djeca vrlo neovisno istražuju mogućnosti rješavanja problemskih situacija. Jasličar koji slučajno proizvede zvuk uz pomoć zvečke naučit će kako treba koristiti zvečku da namjerno proizvede zvuk. Starije dijete otkriva da gledanjem pod pokrivač može pronaći skrivenu igračku. Jasličar koji ne može gurnuti kolica uzbrdo naučit će da ih može zajedno s vršnjakom vući uzbrdo, drugi će otkriti da može proizvesti puno više balončića od sapunice ako trese bocu, nego ako mirno стојi na mjestu.

Ako se odrasli obuzdaju od stalnog prisikavanja u pomoć maloj djeci koja se susreću sa svakodnevnim problemskim situacijama, dojenčad i mala djeца će razviti povjerenje u vlastito razmišljanje i sposobnosti istraživanja (Leipzig 1996, Pot Et Hohmann 2000).

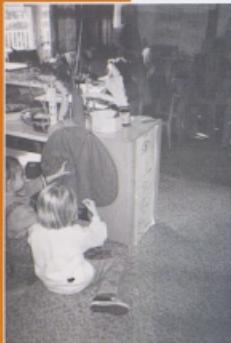
Materijali za rješavanje problema

Iako jasličari probleme rješavaju spontano, odgajatelji mogu potaknuti njihovo kritičko i kreativno mišljenje izborom opreme, igračaka i materijala u grupi (Castle 1994, Leipzig 1996). Okruženje bogato materijalima koji potiču veze uzrok-pasljedica i pokušaj-pogreška pomažu u razvijanju spoznajnog razmišljanja (Honig 1998). Neke igračke, kao kutije iznenadenja i didaktičke kutije pomažu djeci u istraživanju uročnosti; trenutak iznenadenja i pogrešni pokušaji mogu pomoći razvoju mozga (Schiller 1999). Rješavanje problema promiče razvoj novih mreža živaca i novih neurona u mozgu malog djeteta (Jensen 1998, Schiller 1999).

Jensen naglašava: *Kroz rješavanje problemskih situacija najbolje će se razvijati "dobar" mozak* (1998). Ništa se ne može učiti iz ponavljanih, statičnih aktivnosti. Kad se suoči s pojmom neočekivanosti, kad iz kutije iznenadenja iznenada iskoči figurica, mozak je u fazi pripravnosti i spreman naučiti nešto novo.

Jasličari trebaju biti izloženi otvorenom iskustvima koji im omogućuju izbor i donošenje samostalnih odluka. Dobar način za stvaranje takvih aktivnosti je ponuditi svakodnevni materijal koji se može koristiti na mnogo različitih načina. Simon Nicholson ovakve materijale zove **slobodni materijali** (Greeman 1988, Jones Et Nimmo 1998): to su materijali koji se učestalo koriste, kao npr. prazne kartonske kutije, plastične boce ili vrpce koje se mogu koristiti vrlo kreativno i inovativno. To su zapravo složeni materijali, ako uzmemu u obzir da ne postoji samo jedan unaprijed određen način kako ih treba koristiti. Jedan materijal ili predmet se može koristiti sam ili u kombinaciji s drugim materijalima. Ako petro djece koristi slobodne materijale, oni mogu otkri-

Ako se odrasli obuzdaju od stalnog prisikavanja u pomoć maloj djeci koja se susreću sa svakodnevnim problemskim situacijama, dojenčad i mala djeça će razviti povjerenje u vlastito razmišljanje i sposobnosti istraživanja.

Gdje dolazi jabuka?
DV Ciciban,
Dubrovnik

ti nebrojeno mnogo načina za njihovu upotrebu. Iskustva u rješavanju problemskih situacija uz pomoć slobodnih materijala često uključuju aktivnosti iz područja stvarnih znanja. Fizički pojmovi, koji se temelje na Piagetovom pristupu, su povezani sa specifičnim aktivnostima za predškolsku djecu (Kamii, De Vries 1993). Oni naglašavaju da djeca, kad preuzmu inicijativu u igri sa slobodnim materijalima i počnu ih promatrati i istraživati, uče o fizičkom svijetu oko sebe i razvijaju vlastitu intelektualnost. Kamii i DeVries predlažu neke aktivnosti za primjer: usredotočuju se na upute odgajateljima o tome kako samostalno osmisiliti jedinstvenu problemsku situaciju. Namjera ovog teksta je slična, predlaganje materijala koji privlače značitelju jasličara i mogu se koristiti za različite aktivnosti i odmah stvoriti dobru priliku za promatranje reakcija djece.

Popis *svakodnevni materijali za stvaranje problemskih situacija* ističe predmete ili slobodne materijale koji promiču rješavanje problemskih situacija kod male djece. Prijedlozi potiču iz naših iskustava te iz kurikuluma za jasličku djecu (Kamii Et DeVries 1993, Castle 1994, Miller 1999, Schiller 1999, Briggs, Pilot Et Bagby 2001). Navedeni materijali su česti u mnogim predškolskim grupama ili se mogu nabaviti po vrlo povoljnim cijenama. Postoje i slični gotovi didaktički materijali koji se mogu kupiti u prodavaonicama igračaka.

Nakon promatranja kako djeca koriste slobodne materijale i kako se ponašaju u problemskim situacijama, odgajatelji mogu olujom ideja razviti novi popis potrebnih materijala, a i djeca sama nerijetko daju mnoge nove ideje. Miješanjem i spajanjem iskustava, odgajatelji i djeca mogu zajedno osmisiliti desetke novih problemskih situacija.

Primjeri problemskih situacija

Intrigantna problemska situacija za malu djecu je igra s tankom plastičnom cijevi, kao što je npr. cijev od tuša. Izrežte cijev na nekoliko komada iste duljine i na jednom kraju zavežte čvor. Zatim dajte djeci mnogo različitih tuljaca ili sličnog slobodnog materijala s kojim mogu eksperimentirati. Na primjer, ako im ponudite plastične uvijače za kosu različitih veličina i boja, neka će djeca vjerojatno stavljati uvijače na cijev i onda tom novom igračkom udarati po podu stvarajući glasne zvukove. Druga djeca će pokušati nanizati sve uvijače na jednu cijev, neka će slučajno staviti širi uvijač na uži. Kad otkriju da manji uvijač nestaje kad preko njega stave veći, djeca će stalno ponavljati ovu veselu aktivnost. Neka djeca će potpuno zanemariti postojanje plastičnih cijevi pa će iskoristiti uvijače umjesto figura ljudi u centru za građenje ili umjesto brodića u bazenu s vodom. Druga problemska situacija može se stvoriti s tankim dugačkim prozirnim tuljcima. Neka djeca će ih pokušati napuniti šarenim perjem i onda tresti ne bi li vidjela kako se boje mijenjaju i miješaju. Druga djeca će ih koristiti za nagibe ili rampe na svojim cestovnim konstrukcijama, a neka će ih puniti raznim predmetima i gledati kako se slažu u tuljcu. Neka će djeca organizirati utrku autićima niz tuljce. Ako djeca zatraže, odgajatelj im može ponuditi lopte. Neke će lopte stati u tuljce, a neke ne. Neki jasličari će otkriti da se neki predmeti kotrljaju brže od drugih, npr. lopta će se otkotrijati na dno tuljca, a kocka neće. *Ovi svakodnevni materijali razveseljavaju djecu i često ih zanimaju dulje vrijeme. Osim toga, oni promiču rješavanje problemskih situacija i pomažu djeci u istraživanju uzroka i posljedica te gravitacije i fizike* (Sprung 1996).

Rješavanje problemskih situacija pomaže mnoga područja razvoja

Problemske situacije su poticajne i za razvoj spoznajnog i socijalnog područja (Spivak, Platt Et Shure 1976). Dnevno mala djeca pregovaraju s vršnjacima i uče kako rješiti međusobne probleme u igri. Uloga emocijonalnog razvoja u rješavanju problema je vrlo jasna većini odgajatelja i djeci. Djeca koja rješe svoje osobne probleme osjećaju se kompetentnima. Castle objašnjava: *Djeca uče kroz svoje aktivnosti utjecati na okruženje i utjecati na vlastiti razvoj, ona uče: Ja mogu nešto napraviti. Ja sam važan. Ja uzrokujem promjene.* (1994).

Uloga odgajatelja

Odgajatelji moraju prepoznati i vjerovati u koristi problemskih situacija za napredovanje u svojim grupama. Ovakvo poštivanje mogućnosti rješavanja problemskih situacija kod male djece posebno je vidljivo u Engleskoj, Škotskoj, Španjolskoj i Italiji, gdje neki odgajatelji prakticiraju istraživački proces učenja kao igru spoznavanja predmeta (Goldschmid Et Jackson 1994). U navedenim zemljama odgajatelji planiraju dulja vremenska razdoblja za takvu igru (oko sat vremena), mnogo prostora i mnoštvo materijala. Odgajatelji nabavljaju velike vrćice ili kutije za spremanje različitih materijala (npr. prazne kutije od sibica, veliki ključevi, trake papira, loptei). Za vrijeme igre materijali koji odgovaraju za tu igru se vade pred djecu a uloga odgajatelja je da promatra i usmjerava kako djeca koriste te materijale. Odgajatelji moraju pažljivo promatrati situaciju i biti strpljivi kad djeca naidu na problem. Ako je dijete potaknuto i nije previše frustrirano, odga-

Veselje i motivacija
za rješavanje
problemskih
situacija prizloži te iz
djecičeg uspjeha te iz
potpore odraslih i iz
usavršavanja
određene aktivnosti.
Istraživanja
pokazuju da su
mala djeca koja
borave s
odgajateljem u
kojega imaju
povjerenja
emočionalno
stabilnija i radije
istražuju okruženje
oko sebe
(Honig 2002).

jatelj ne mora intervenirati dok god dijete pronalazi različite načine rješavanja problema. Odgajatelj može postavljati ciljana pitanja da usmjeri dijetetu pažnju prema točnom rješenju problemske situacije (Church 1993). *Odgajatelji mogu potaknuti i usmjeravati učenje pripremajući popratni materijal, povezujući određeni problem s ranijim znanjima, opisujući ili komentirajući dijetetov trud i povezujući dijete s kompetentnijim vršnjakom* (Berk & Winsler 1995, Brown-DuPaul 2001). Zajedničko rješavanje problemskih situacija vodi dijete ka stvaranju novih znanja.

Koristi i vještine koje nastaju uslijed uspješnog rješavanja problemskih situacija

Svakodnevni materijali za problemske situacije

Kad koristite ovaj popis za planiranje rada, najprije odredite jedan materijal iz lijevog stupca a onda mu, prema dječjim interesima i razvojnoj dobi, pridružite jedan ili više njih iz desnog stupa. Navedene ideje su samo početak. Popis recikliranih ili neupotrebljivih materijala je beskonačan. Neki odgajatelji mogu predložiti i materijale iz prirode kao što su kesteni, žirevi, orasi ili školjke (Goldschmied & Jackson 1994). Odgajatelji moraju biti vrlo pažljivi oko takvih materijala, zbog opasnosti od gušenja, ako su presitni.

OSNOVNI MATERIJALI	DODATNI MATERIJALI
čiste plastične cijevi prazne limenke velike plastične posude magnetna ploča male boce (dopola napunjene vodom s jako pričvršćenim poklopcem)	loptice, vozila, vrpce, zvona vrpce, velike pikule veliko perje, poklopci, čepovi, zvona, vrpce, loptice flomasteri, raznobojni plošni oblici, 3-D oblici boja za hranu, ulje za kuhanje, tekući sapun, ljepilo, pastele, vrpce, šljokice (staviti ih u vodu prije nego zatvorite bocu)
tanke cijevi prazne kutije od sladoleda nagibi ili rampe velike kartonske kutije kutije od keksa veliki magneti budilice	cijevi od tuša, ubrusi, koluti lopte, perje, plastični koluti lopte različitih veličina, vozila, kotačići, limenke zvona, spajalice, pribadače za pričvršćivanje kutija predmeti koji se mogu ubacivati u kutiju (metalni gumbi, kutije, federi) metalni poklopci, veliki plastični koluti pokrivači ili košare (za skrivanje budilice)

Ciljana pitanja za rješavanje problemskih situacija

Odgajatelji mogu potaknuti rješavanje problemske situacije stvaranjem spontanih i planiranih prilika kroz otvorena pitanja koja ohrabruju djece da misle i ponašaju se na nove načine (Church 1993).

Što će se dogoditi ako pokušaš _____?

Kako to još možeš učiniti?

Kako ovo možeš pomaknuti brže?

Koliko drukčijih _____ možeš napraviti od _____?

Kakve još zvukove možeš proizvesti s _____?

Što još možeš napraviti s _____?

Možeš li se dosjetiti još nekog načina da _____?

Slaganje slagalice; DV Ciciban, Dubrovnik

Prolaćenje špuge kroz tuljac; DV Ciciban, Dubrovnik

Sažetak

U kvalitetnim jasličkim programima odgajatelji potiču razvoj prepoznavajući i ohrabrujući spontano rješavanje problemskih situacija. Oni nude mnogo zanimljivog materijala kojim se može manipulirati na mnogo različitih načina. Postavljanje podržavajućih ciljnih pitanja i neprisilno preusmjeravanje dječjih pokušaja rješavanja problemskih situacija u pravilnom smjeru stvara napredno kritičko mišljenje kod djece. Takve kvalitetne jasličke grupe su puno aktivnije djece koja su ponosna što mogu i znaju naučiti nešto više o svijetu koji ih okružuje.

Literatura

- Berk & Winsler 1995. Scaffolding children's learning: Vygotsky and early childhood education. Washington, DC: NAEYC.
Briggs, Pilot & Bagby. 2001. Early childhood activities for creative educators. Albany, NY: Delmar
Brown-DuPaul, 2001. Exploring Vygotsky with teacher education students Applying theory to practice.
ACEI Focus on Teacher Education 2
Castle. 1994. The infant and toddler handbook: Invitations for optimum early development. Atlanta: Humanics
Church.1993. Learning through play: Problem solving. A practical guide for teaching young children. New York.
Goldschmid et Jakson. 1994. People under three: Young children in day care. New York.
Greenman 1988. Caring places, learning spaces. Redmond. Honig, A.S. 1998. Baby discoveries.
Kamii, 1993 Physical knowledge in preschool education: Implications of Piaget's theory. New York.
Leipzig, 1996. Supporting the development of a scientific mind in infants and toddlers.
In The wonder of it: Exploring how the world works.
Miller, 1999. Simple steps: Developmental activities for infants, toddlers, and two-year-olds. Beltsville.
Schiller, 1999. Start smart: Buliding brain power in early years. Beltsville.
Spirvak, Platt, Shure. 1976. The problem-solving approach to adjustment. San Franciso.
Sprung, 1996. Physics is fun, physics is important, and physics belongs in the early childhood curriculum.
Young Children 51 (5); 29-33
Young Chidren, September 2003.